

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 2019 r.

**w sprawie nadania statusu obszaru ochrony uzdrowiskowej miastu Kazimierza Wielka
oraz sołectwom: Cudzynowice, Donosy i Słonowice położonym na obszarze gminy
Kazimierza Wielka**

Na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Miastu Kazimierza Wielka oraz sołectwom: Cudzynowice, Donosy i Słonowice, położonym na obszarze gminy Kazimierza Wielka, w powiecie kazimierskim, w województwie świętokrzyskim, nadaje się status obszaru ochrony uzdrowiskowej.

2. Obszar ochrony uzdrowiskowej, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje nazwę „Obszar Ochrony Uzdrowiskowej Kazimierza Wielka”.

§ 2. Granice Obszaru Ochrony Uzdrowiskowej Kazimierza Wielka obejmują miasto Kazimierza Wielka oraz sołectwa: Cudzynowice, Donosy i Słonowice, położone na obszarze gminy Kazimierza Wielka.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Anna Miszczak

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 grudnia 2016 r. Burmistrz Miasta i Gminy Kazimierza Wielka wystąpił do Ministra Zdrowia z prośbą o wydanie decyzji w sprawie potwierdzenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze uznanym za „Obszar Ochrony Uzdrawiskowej Kazimierza Wielka”, obejmującym miasto Kazimierza Wielka i sołectwa: Cudzynowice, Donosy i Słonowice, położone na obszarze gminy Kazimierza Wielka.

Minister Zdrowia po przeanalizowaniu złożonego operatu, pozytywnie zaopiniowanego w dniu 5 grudnia 2016 r. przez Komisję ds. Operatu Uzdrawiskowego, stwierdził, zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrawiskowej oraz o gminach uzdrawiskowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 1056), zwanej dalej „ustawą uzdrawiskową”, że obszar ochrony uzdrawiskowej obejmujący trzy sołectwa gminy: Cudzynowice, Donosy i Słonowice oraz miasto Kazimierza Wielka, spełnia warunki zawarte w art. 34 ust. 1 ustawy uzdrawiskowej, konieczne do potwierdzenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrawiskowego, a tym samym, że warunki środowiskowe, występujące naturalne surowce oraz klimat gwarantują, po wybudowaniu zakładów lecznictwa uzdrawiskowego, możliwość prowadzenia lecznictwa uzdrawiskowego na obszarze ochrony uzdrawiskowej Kazimierza Wielka.

W oparciu o przesłany przez Burmistrza Miasta i Gminy Kazimierza Wielka operat uzdrawiskowy, potwierdza się, że obszar ochrony uzdrawiskowej Kazimierza Wielka obejmujący trzy sołectwa gminy: Cudzynowice, Donosy i Słonowice i miasto Kazimierza Wielka spełnia zapisane w ustawie uzdrawiskowej warunki, tj.:

1. Posiada udokumentowane złoża naturalnych surowców.

Na obszarze ochrony uzdrawiskowej Kazimierza Wielka występuje złożo wód chlorkowo-sodowych, siarkowych, jodkowych i hipotermalnych. Ujęcie wód leczniczych znajduje się w odwiercie „GT-1” w Cudzynowicach.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie zakresu badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, kryteriów ich oceny, oraz wzoru świadectwa potwierdzającego te właściwości (Dz. U. z 2018 r. poz. 605) i obwieszczeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do potwierdzania właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu

(Dz. Urz. Min. Zdrow. poz. 65), Państwowy Zakład Higieny Instytut Naukowo-Badawczy wydał dla ujęcia „GT-1” w Cudzynowicach w dniu 19 września 2016 r. świadectwo Nr HU-2/WL/2016 potwierdzające właściwości lecznicze wód. Zgodnie z ww. świadectwem, woda wydobywana na obszarze Kazimierzy Wielkiej może być wykorzystywana, wg wskazań lekarskich, w leczeniu uzdrowiskowym do kąpeli i płukania jam ciała. Wyniki badań potwierdzają stabilność jej składu chemicznego oraz stosunków ilościowych pomiędzy składnikami. Nie stwierdzono w jej składzie składników potencjalnie toksycznych oraz wskaźników zanieczyszczenia chemicznych czy też mikrobiologicznych. Ponadto nie stwierdzono składników naturalnego pochodzenia potencjalnie toksycznych w stężeniach i uznanych za szkodliwe dla zdrowia (metale ciężkie, promieniotwórczość). Zawartość związków siarki (II) ($46 \div 108,0 \text{ mg/dm}^3$) jest znacząca dla jej oddziaływania w czasie kąpeli. Wody tego typu, również ze względu na zawartość jodów ($1,38 \div 2,2 \text{ mg/dm}^3$) i ogólną mineralizację ($\sim 1,5\%$) są zalecane (wg wskazań lekarskich) głównie do kąpeli indywidualnych w wannach, z zabezpieczeniem pacjentów przed narażeniem na pobieranie siarkowodoru drogą oddechową. Wody o mineralizacji do 1,5% (słone) mogą być również użyte w basenach rekreacyjnych - ogólnodostępnych po usunięciu z nich związków siarki (II) zwłaszcza lotnego siarkowodoru - toksycznego przy wchłanianiu drogą oddechową.

Woda chlorkowo-sodowa, siarczkowa, jodkowa zawierająca $\sim 100 \text{ mg/dm}^3$ związków siarki (II) może korzystnie oddziaływać na błony śluzowe, skórę oraz na wiele procesów ogólnoustrojowych. Działania te wskazują na celowość stosowania zabiegów z użyciem wody z odwiertu GT-1 zwłaszcza w chorobach skóry, a także reumatycznych o charakterze zwyrodnieniowym, w osteoporozie i stanach zapalnych mięśni oraz stawów, w chorobach kręgosłupa.

2. Posiada klimat o właściwościach leczniczych.

Właściwości lecznicze klimatu zostały potwierdzone świadectwem z dnia 21 grudnia 2015 r., wydanym przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. Stanisława Leszczyckiego Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, wymienionym w obwieszczeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do potwierdzania właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu. Dokumentację klimatyczną opracowano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie zakresu badań niezbędnych do ustalenia

właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, kryteriów ich oceny oraz wzoru świadectwa potwierdzającego te właściwości.

Klimat Kazimierzy Wielkiej ma właściwości lecznicze w odniesieniu do: chorób narządu ruchu, chorób reumatycznych oraz choroby nadciśnieniowej, a przez zróżnicowane bodźce klimatyczne posiada także walory hartujące układ termoregulacyjny. Leczenie chorób reumatycznych powinno się odbywać na terenach wyniesionych ponad dno doliny Małoszówki. Przeciwwskazania dotyczą osób chorych na astmę oraz przewlekłe choroby układu oddechowego i płuc.

Do scharakteryzowania oceny właściwości klimatu i bioklimatu posłużono się danymi meteorologicznymi z okresu obserwacyjno-pomiarowego ze Stacji Meteorologicznej w Tarnowie.

W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, iż pod względem warunków termicznych obszar uzdrowiskowy Kazimierza Wielkiego spełnia wymagania określone dla obszarów uzdrowiskowych. Norma usłonecznienia, wynosząca 1500 godzin ze słońcem w roku, jest w Kazimierzy Wielkiej zachowana. Pod względem stosunków termiczno-wilgotnościowych klimat Kazimierzy Wielkiej jest umiarkowanie korzystny dla prowadzenia leczenia uzdrowiskowego. Dość duża jest bodźcowość termiczna. Pozytywnymi cechami są duża liczba dni ciepłych oraz dość rzadkie długotrwałe okresy pogody mroźnej. Negatywnymi cechami są natomiast częste dni gorące i upalne oraz dni parne. Znaczne dobowe kontrasty termiczne mają właściwości hartujące układ termoregulacyjny oraz ułatwiają organizmowi „termiczny odpoczynek” w godzinach nocnych. Pod względem warunków wietrznych Kazimierza Wielkiego spełnia normy klimatyczne. Przydatny dla klimatoterapii jest w Kazimierzy Wielkiej okres od początku kwietnia do końca października, kiedy to zależnie od aktualnych warunków solarnych, termicznych, wietrznych i opadowych większość kuracjuszy może stosować jedną lub kilka form leczenia klimatycznego. Uciążliwość warunków pogodowych, związana z wysoką temperaturą i wilgotnością powietrza mogą wtedy okresowo odczuwać osoby cierpiące na astmę, czy inne przewlekłe choroby górnych dróg oddechowych oraz zaburzenia kardiologiczne. W pozostałej części roku warunki bioklimatyczne mogą być wykorzystywane do leczenia klimatycznego - poprzez zabiegi terapii ruchowej (łagodnej i intensywnej) – rehabilitacji i profilaktyki osób o sprawnie działającym układzie termoregulacyjnym i krwionośnym.

Jakość powietrza określono na podstawie analizy poziomów zanieczyszczeń powietrza z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów tych substancji, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031) i rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1032).

Poziom zanieczyszczenia powietrza na terenie strefy świętokrzyskiej został określony na podstawie pomiarów ze stacji monitoringu zanieczyszczeń powietrza Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, położonych w: Busku-Zdroju, Nowinach, Małogoszczu, Ożarowie, Mieczysławowie, Połańcu (Trzciance), Krzyżu oraz w Starachowicach.

Stan sanitarny powietrza w Kazimierzy Wielkiej jest dobry. W strefie świętokrzyskiej nie stwierdzano przekroczeń wartości dopuszczalnych i docelowych stężeń zanieczyszczeń określonych normą ze względu na ochronę zdrowia dla dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, ozonu, benzenu oraz metali ciężkich.

Sondażowy pomiar stężenia pyłu PM10 wskazał, że obserwowane w Kazimierzy Wielkiej zapylenie jest różne w poszczególnych jej częściach. W Kazimierzy Wielkiej jest zachowana norma średniego stężenia pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 w roku kalendarzowym, jednak ponadnormatywna może być liczba przekroczeń dopuszczalnego średniego dobowego stężenia dla pyłu PM10 – zwłaszcza w centrum miasta. Większość przypadków przekroczeń występuje w okresie grzewczym.

Podsumowując należy stwierdzić, że jakość powietrza na terenie planowanej strefy uzdrowiskowej w Kazimierzy Wielkiej jest zadowalająca. Ocena jakości powietrza wykazała brak przekroczeń norm zanieczyszczeń powietrza w badanym okresie dla NO₂, SO₂, CO, O₃, benzenu oraz ołowiu, arsenu, kadmu i niklu w pyle PM10. Jako, że struktura emisji zanieczyszczeń na terenie gminy, wskazywać może na przekroczenia poziomu normatywnego bezno(α)pirenu i dopuszczanej normą liczby przekroczeń średniego dobowego stężenia pyłu zawieszonego PM10, niezbędne jest prowadzenie systematycznego, okresowego monitoringu zanieczyszczeń w samej Kazimierzy Wielkiej tak, by uzyskane dane mogły być na bieżąco wykorzystywane w ocenie poziomu zanieczyszczeń powietrza na obszarze uzdrowiska. W celu ochrony zdrowia ludzi zaleca się usunięcie ruchu tranzytowego z centrum miasta oraz przeprowadzenie inwestycji umożliwiających ogrzewanie domów ze źródeł niskoemisyjnych, elektrycznie lub za pomocą pomp ciepła.

Poziom hałas określony został zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Do głównych źródeł hałasu, wpływających na zwiększenie uciążliwości akustycznej dla środowiska w powiecie kazimierskim, należy zaliczyć transport drogowy oraz w mniejszym, ograniczonym zakresie działalność niektórych obiektów przemysłowych. W województwie świętokrzyskim, w ramach monitoringu hałasu oraz kontroli i ewidencji obiektów emitujących hałas, są realizowane działania obejmujące m.in.:

1) planowe, cykliczne badania hałasu komunikacyjnego w miastach, w celu opracowania planów akustycznych miast;

2) planowe badania hałasu drogowego na głównych trasach komunikacyjnych;

3) planowe i interwencyjne kontrole zakładów przemysłowych oraz innych obiektów emitujących hałas do środowiska.

Pomiary natężenia hałasu przeprowadzono w pięciu charakterystycznych miejscach badanego terenu. Oprócz pomiarów dziennych przeprowadzono dwie serie pomiarów nocnych. Rozpatrując położenie punktów pomiarowych w odniesieniu do uzyskanych wartości poziomu hałasu, wyraźnie zaznaczają się dwie strefy o nieco odmiennych warunkach klimatu akustycznego. Pierwsza – to teren przeznaczony pod przyszłe uzdrowisko, obszar strefy „A” ochrony uzdrowskiej. Jest to teren rolniczy i rekreacyjno-wypoczynkowy z niewielkimi powierzchniami leśno-parkowymi, łąkami, nieużytkami, rzadką zabudową. Bardzo malowniczy i z uwagi na walory widokowe, atrakcyjny również pod względem wypoczynkowym. Ruch samochodowy jest tam niewielki i ogranicza się głównie do dojazdów nad zalew i do posesji; druga – obejmująca tereny strefy „B” ochrony uzdrowskiej, okalająca ze wszystkich stron teren strefy „A” planowanego uzdrowiska.

Podsumowując wyniki przeprowadzonych badań można stwierdzić, że na obszarze przewidzianym pod lecznictwo uzdrowskie w Kazimierzy Wielkiej (teren planowanej strefy „A” ochrony uzdrowskiej) występują korzystne warunki akustyczne. Zagrożone nadmiernym hałasem są tereny leżące w centrum miasta przy głównych ciągach komunikacyjnych. Dla potwierdzenia tego wniosku pomiary hałasu należy powtórzyć w okresie letnim. Przy planowaniu przebiegu granicy strefy „A” ochrony uzdrowskiej należy uwzględnić strefę buforową oddzielającą teren uzdrowiska od źródeł hałasu.

Badanie poziomu pól elektromagnetycznych wykonano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. poz. 1883) przez Laboratorium Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach. Planowana działalność uzdrowskowa w Kazimierzy Wielkiej ma skupiać się na obszarze położonym z dala od wszelkich źródeł promieniowania elektromagnetycznego. Pomiary wykonano za pomocą uniwersalnego, szerokopasmowego miernika natężenia pola elektromagnetycznego o zakresie częstotliwości do 3 GHz.

Przez teren miasta i gminy Kazimierzy Wielkiej przebiegają linie elektroenergetyczne oraz są zlokalizowane stacje transformatorowe będące źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Dla zapewnienia bezpieczeństwa zamieszkiwania ludności obowiązują ograniczenia przy lokalizacji obiektów wynikające z obowiązujących przepisów i dotyczą przestrzegania minimalnych odległości od istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych 15 kV i stacji transformatorowych.

W Kazimierzy Wielkiej zmierzony poziom poziomu pola elektromagnetycznego w środowisku w miejscach dostępnych dla ludności był bardzo niski. Średnie natężenie pola elektrycznego było niskie i wyniosło 0,74 V/m przy dopuszczalnym poziomie 20 i 7 V/m w zależności od częstotliwości. W Kazimierzy Wielkiej na terenie planowanej strefy „A” ochrony uzdrowskowej są spełnione normy dotyczące poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku.

Gmina Kazimierza Wielka sporządziła dokumentację, na podstawie której zostało wydane świadectwo potwierdzające właściwości lecznicze klimatu nr DI-070-37/2015 z dnia 21 grudnia 2015 r. wydane przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. Stanisława Leszczyńskiego Polskiej Akademii Nauk w Warszawie.

Gmina Kazimierza Wielka charakteryzuje się warunkami bioklimatycznymi przydatnymi dla leczenia klimatycznego, dobrym klimatem akustycznym, poziomem pól elektromagnetycznych, natomiast stan czystości powietrza można warunkowo uznać za zgodny z obowiązującymi normami sanitarnymi.

3. Posiada plany budowy zakładów lecznictwa uzdrowskowego.

Projektowanie Obszaru Ochrony Uzdrawiskowej Kazimierza Wielka, a docelowo Uzdrawiska Kazimierza Wielka jest spójne z Regionalnym Programem Operacyjnym

Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. Planowane przedsięwzięcia w gminie Kazimierza Wielka są związane z budową infrastruktury uzdrowiskowej.

Budowa zakładów i urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego jest planowana w sąsiedztwie zbiornika wodnego w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej. Po zrealizowaniu ww. obiektów, przewiduje się w II etapie wystąpienie do Ministra Zdrowia oraz Prezesa Rady Ministrów o przyznanie statusu uzdrowiska dla obszaru Kazimierza Wielka.

W tym celu planuje się lokalizację trzech zespołów sanatoryjnych w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej wraz z urządzeniami do kinezyterapii:

a) Zakład Leczniczo-Uzdrowiskowy – S1

Przewiduje się budowę i adaptację istniejących obiektów służby zdrowia S1, na potrzeby zespołu sanatoryjnego obiektu zabiegowo-leczniczo-rehabilitacyjnego, wyposażonego w część - balneologiczną, komory inhalacyjne i inne urządzenia lecznicze i rehabilitacyjne.

b) Zakład Leczniczo-Uzdrowiskowy – S2

Projektuje się budowę zespołu numer S2. Przewiduje się budowę bazy zabiegowej, związanej z wodami leczniczymi termalnymi.

c) Zespół Leczniczo-Uzdrowiskowy (Dom Zdrojowy) zespół zabiegowy – S3

Projektuje się stworzenie bazy zabiegowej i leczniczej ambulatoryjnej z zabiegami z zakresu hydroterapii, fizykoterapii, kinezyterapii, światłolecznictwa, krioterapii z częścią pobytową.

d) Park Uzdrowiskowy

Wskazana lokalizacja predysponuje do założenia, podobnie jak ma to miejsce w innych uzdrowiskach, następujących urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego:

- parku zdrojowego na zachód od zespołu S1 i S2,
- budowę muszli koncertowej,
- budowę ścieżek zdrowotnych (kinezyterapeutycznych) w kompleksie zieleni urządzonej,
- budowę parku uzdrowiskowego pomiędzy zespołem S1 i S2 (działania pierwszego etapu budowy infrastruktury uzdrowiskowej).

e) Urządzenia Lecznictwa Uzdrowiskowego – zespoły kinezyterapii i rekreacji.

Zakłada się budowę zespołu zieleni urządzonej parku zdrojowego w sąsiedztwie zbiornika wodnego, w którym mogą się znaleźć na przykład:

- całoroczny park zdrowotny w kompleksie zieleni urządzonej (w tym ścieżki do kinezyterapii wielosezonowej),
- centrum terapii związanej z wykorzystaniem naturalnych surowców leczniczych wyposażone w urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego.

4. Spełnia określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania dla środowiska.

Ocena właściwości leczniczych klimatu obejmuje kryteria jakości powietrza, ochrony przed hałasem i ochrony przed polami magnetycznymi, zgodnie z rozporządzeniami Ministra Środowiska:

- a) z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu,
- b) z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu,
- c) z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- d) z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. poz. 1883).

Z przeprowadzonych badań wynika, że na terenie przewidzianym pod lecznictwo uzdrowiskowe (teren planowanej strefy „A” ochrony uzdrowiskowej) występują korzystne warunki akustyczne, a normy dotyczące pól elektromagnetycznych w środowisk są spełnione.

5. Posiada infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki energetycznej, wodno-ściekowej, transportu i komunikacji, a także prowadzi właściwą gospodarkę odpadami.

Układ drogowy w gminie tworzą drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne. Drogi wojewódzkie są przeznaczone dla wszystkich użytkowników, stanowią połączenie z siecią innych dróg oraz mają znaczenie obronne. Drogi powiatowe są przeznaczone dla wszystkich użytkowników, stanowią połączenie siedzib gmin między sobą, drogi gminne to drogi przeznaczone również dla wszystkich użytkowników, o znaczeniu lokalnym i służące miejscowym potrzebom.

Kazimierza Wielka jest położona w węźle dróg wojewódzkich; nr 768 Jędrzejów - Kazimierza Wielka - Koszyce - Brzesko, nr 776 Kraków - Busko Zdrój, tras drugorzędnych w stosunku do dróg łączących największe aglomeracje miejskie Krakowa, Górnego Śląska oraz Kielc. Z Górnym Śląskiem i Krakowem Kazimierza Wielka uzyskuje połączenie drogą wojewódzką Kraków - Busko Zdrój lub alternatywnie z pominięciem Krakowa ciągiem dróg wojewódzkich nr 768, 769, 783 (przez Miechów i Olkusz).

Połączenia z sąsiednimi ośrodkami powiatowymi odbywają się następującymi drogami:

- 1) wojewódzką nr 776 z Proszowicami (woj. małopolskie) i Buskiem Zdrój;
- 2) wojewódzką nr 768 z Jędrzejowem i Pińczowem;
- 3) wojewódzkimi nr 768 i 769 z Miechowem.

Na terenie gminy jest zwodociągowane 29 miejscowości: Kazimierza Wielka, Hołdowiec, Cudzynowice, Odonów, Donosy, Zagórzyce, Gabułów, Broniszów, Zięblice, Gunów-Wików i Gunów-Kolonia, Marcinkowice, Kazimierza Mała, Kamyszów, Stradlice, Sieradzice, Słonowice, Jakuszowice, Lekszyce, Łękawa, Podolany, Wojsławice, Zysławice, Gorzków, Plechów, Plechówka, Łyczaków, Donatkowice, Boronice.

Wodę ma obecnie 55% terenu gminy, a ze względu na brak wód głębinowych na swoim terenie i złą jakość wód z ujęcia Cudzynowice, gmina skorzysta z ujęć wody położonych poza terenem Kazimierzy Wielkiej. Obecnie tą rolę pełnią ujęcia Pałecznicza i Mękarzowice oraz ujęcia Płużki i Stary Korczyn.

Całkowita długość sieci kanalizacyjnej wynosi 92,7 km, a liczba przyłączy prowadzących do budynków wynosi 1217 km (GUS stan na 2014 r.). Łączna ilość ścieków komunalnych odprowadzonych w 2014 r. wyniosła 171,0 dm³. Ścieki z gminy Kazimierza Wielka trafiają do oczyszczalni mechaniczno-biologicznych: Kazimierza Wielka, Podolany i Łękawa. Na terenie miasta i gminy Kazimierza Wielka znajduje się sieć kanalizacji deszczowej ogólnospławnej. Dla poprawy standardu życia ludności na obszarze gminy należy wykonać zbiorczy system kanalizacji.

Obecnie na terenie gminy Kazimierza Wielka problem gospodarki ściekowej został rozwiązany na terenie miasta. Jest wybudowana oczyszczalnia obsługująca całe miasto, w przyszłości może z niej skorzystać również część terenów gminy Kazimierza Wielka. Oczyszczalnia miejska Kazimierza Wielka to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna typu

„Biooxyblok” odprowadzająca ścieki po oczyszczeniu do ciekę będącego dopływem rzeki Małoszówki.

Na terenie gminy Kazimierza Wielka nie ma wysypiska odpadów. Odpady z całego terenu miasta i gminy są wywożone do Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK) w Rzędowie gmina Tuczępy. Szacunkowa łączna ilość odpadów komunalnych wytwarzanych rocznie na terenie gminy Kazimierza Wielka wynosi około 1700 mg/rok. Odbiór odpadów jest prowadzony przez firmę „EKOM” MACIEJCZYK SP.J.

W Kazimierzy Wielkiej działa Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), zlokalizowany na terenie byłej bazy Kazimierskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej, obecnie własność gminy Kazimierza Wielka.

Miasto i gmina Kazimierza Wielka są zasilane w energię elektryczną z układu sieci 15 kV, wyprowadzonego z rozdzielni wewnętrznej 15 kV, zlokalizowanej na terenie stacji transformatorowo-rozdzielczej GPZ 110/15 kV w Kazimierzy Wielkiej.

Większość z linii napowietrznych jest powiązana z odległymi układami energetycznymi zasilanymi z sąsiednich GPZ-ów.

6. Określa powierzchnię obszaru ochrony uzdrowiskowej przyszłego uzdrowiska.

Powierzchnia projektowanego obszaru ochrony uzdrowiskowej wynosi 1952,62 ha i ograniczona jest strefą „C” ochrony uzdrowiskowej przebiegająca po granicy administracyjnej sołectw: Cudzynowice, Donosy i Słonowice w gminie Kazimierza Wielka.

Na obszarze ochrony uzdrowiskowej Kazimierza Wielka wyodrębniono 3 strefy ochrony uzdrowiskowej:

- 1) strefę „A” - o powierzchni 96,00 ha i wyliczonym wskaźniku terenów zieleni – 96 %;
- 2) strefę „B” - o powierzchni 474,07 ha i wyliczonym wskaźniku terenów zieleni – 77 %;
- 3) strefę „C” - o powierzchni 1384,73 ha i wyliczonym wskaźniku terenów biologicznie czynnych – 83%.

W oparciu o przesłany operat uzdrowiskowy z dnia 15 grudnia 2016 r., Minister Zdrowia stwierdził, że Obszar Ochrony Uzdrowiskowej Kazimierza Wielka, zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy uzdrowiskowej, utworzony na obszarze trzech stref ochronnych „A”, „B” i „C”, w granicach i wielkościach określonych powyżej, spełnia łącznie warunki określone w art. 34 ust. 1 ww. ustawy.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom samorządu terytorialnego oraz mając na uwadze możliwość dostosowania działalności uzdrowiskowej do obowiązujących przepisów ustawy, Minister Zdrowia, działając na podstawie w art. 34 ust. 1 i art. 40 ust. 2 ustawy oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) po przeanalizowaniu złożonego przez gminę operatu uzdrowiskowego, wydał decyzję stwierdzającą możliwość prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze miasta Kazimierza Wielka sołectw: Cudzynowice, Donosy i Słonowice położonym na obszarze gminy Kazimierza Wielka, w powiecie kazimierskim, w województwie świętokrzyskim.

Projekt rozporządzenia wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039).

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt nie podlega opinii właściwych instytucji i organów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z dniem skierowania do uzgodnień i konsultacji publicznych.

Przedmiotowy projekt będzie miał wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. W związku z docelowym powstaniem uzdrowiska powstaną nowe możliwości inwestycyjne, prowadzenia działalności usługowej, turystycznej, rolniczej i handlowej. Wszelka prowadzona działalność gospodarcza podlegać będzie ograniczeniom dotyczącym ochrony środowiska, związanym z posiadaniem przez obszar jej wykonywania statusem obszaru ochrony uzdrowiskowej, jak również ograniczeniom wynikającym z przepisów ustawy uzdrowiskowej w zakresie, w zależności od strefy ochrony uzdrowiskowej, zakazów dotyczących, m.in., budowy zakładów przemysłowych, obiektów handlowych

o powierzchni użytkowania większej niż 400m², obiektów budowlanych mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności takich jak: warsztaty samochodowe, wędzarnie, garbarnie, z wyjątkiem obiektów budowlanych służących poprawie stanu sanitarnego uzdrowiska, w szczególności takich jak: sieć wodno-kanalizacyjna, sieć gazowa, kotłownie gazowe, wiercenia wykonywane w celu ujmowania wód leczniczych.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.